

Pokračování ze str. 3

Schvalují se Priority činnosti Svazu měst a obcí české republiky na období 2013 - 2015 s následujícími změnami:

„Svaz zásadně nesouhlasí s předkládáním dílčích legislativních návrhů, jejichž cílem je omezování výkonu státní správy v obcích I. a II. typu.“ Svaz bude s cílem významného posílení vlivu obcí na aktivity dalších aktérů v území a obrany proti snahám o omezování samostatnosti obcí prosazovat nastavení spolupráce obcí v území správních obvodů ORP, založené na mechanismu koordinace a rozhodování prostřednictvím meziobecní spolupráce. „Svaz bude usilovat o to, aby stát a kraje respektovaly dohody obcí v rámci meziobecní spolupráce při řešení záležitostí ve státní správě a samosprávě.“

Svaz bude prosazovat zřízení jednotného funkčního orgánu pro koordinaci, snižování a likvidaci následků mimořádných situací (živelní pohromy, plošný výpadek dodávek energie a životně důležitých surovin) v soustavě veřejnosprávních institucí České republiky. Svaz se zasadí o to, aby ke všem již platným právním předpisům byly vydány prováděcí a jiné související právní předpisy, na které se platné právní předpisy odkazují (např. § 16 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb., zákon o ochraně ovzduší), za účelem zajištění adekvátní připravenosti úřadů na aplikaci nových právních předpisů v praxi. Svaz bude požadovat provedení analýzy všech tzv. protikorupčních opatření přijatých státem. Svaz bude odmítat projednávání dalších tzv. protikorupčních opatření navrhovaných státem vůči městům a obcím, pokud nebude prokázána jejich jednoznačná efektivita a přínos pro občany a veřejné rozpočty.“ Svaz bude požadovat, aby daň z nemovitosti hradil každý vlastník nemovitosti bez rozdílu. Svaz bude rovněž prosazovat uplatňování osvobození nebo nižší výše správních poplatků za úkony, o jejichž provedení žádá obec, pokud její úřad o daném úkonu nerozhoduje. Svaz bude usilovat o to, aby v případě směny pozemků mezi obcí a státem, nebyla požadována po obci daň za převod pozemků.“ Svaz bude prosazovat takové nástroje a systémy, které budou mít za cíl dlouhodobě udržitelnou tvorbu pracovních míst ve strukturálně postižených oblastech s dlouhodobě vysokou nezaměstnaností.“ Svaz bude prosazovat takovou právní úpravu veřejných zakázek, aby zadávací řízení bylo pružné, jednoduché a transparentní. Svaz bude prosazovat takovou právní úpravu, která zajistí bezúplatný převod pozemků ve vlastnictví státu a jeho organizačních složek (např. Státní pozemkový úřad, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových) na obce, pokud je takový pozemek určen k realizaci bytové výstavby, veřejně prospěšné stavby či zařízení, např. dopravní a technické infrastruktury. Svaz bude požadovat po státu, aby bezúplatně převedl na obce historický majetek, o který obce požádaly, nebo se kterým stát nehošpodaří.“ Svaz bude dále prosazovat, aby byl zakázán výkup odpadů od fyzických nepodnikajících osob.“

Pokračování ve Zpravodaji 12/2013

starosta města Ing. Josef Holeček

Z HISTORIE

Míčovna v Horšovském Týně

V rámci Dnů evropského dědictví mohli občané města a návštěvníci poprvé nahlédnout do prostor bývalé míčovny, která patří k nejstarším stavbám svého druhu v našich zemích.

Míčovna (německy Ballhaus, francouzsky Jeu de paume, anglicky ball game house) byla stavba určená pro hru „jeu de paume“, což byla předchůdkyně dnešního tenisu. Její počátky sahají do přelomu 15. a 16. století, kdy se jí věnovali hlavně mniši v klášterech. Využívali k tomu čtvercové rajske dvory. Odtud pak hřiště dostalo pravouhlé rozměry. Do módy přišla hra ve Francii v době panování krále Karla IX. a jeho nástupce Jindřicha III., kteří oba kouzlu této hry podlehl. Tehdy se však už provozovala v budovách k tomu určených – míčovnách.

Hrálo se koženým míčem naplněným koňskými žíněmi a dřevěnými pákami, jejichž hlavy byly vypleteny provázky. O míčky a páky se staral správce míčovny, tzv. míčovník, který páky a míče soupeřům půjčoval. Hrálo se nejprve přes provaz natažený uprostřed hřiště, později se na tento provaz zavěšovaly trsně, aby hráči lépe rozeznávali, zda míček přes provaz přeletěl, či ne. Nakonec se místo provazu umístovala síť.

Hru hráli dva hráči, ale mohli proti sobě nastoupit i čtyři hráči nebo šest hráčů. Největší oblibě se těšila čtyřhra. Hřiště už od samých počátků bylo rozděleno na čtyři díly, přičemž do předních dílů směřovalo podání, jímž se hra zahajovala. Hráč se mohl i odrazem od stěn nebo stropu podobně jako při dnešním squashi. Počítalo se již v té době stejně jako u tenisu.

Rozměry hřiště byly později závazně stanoveny. Ideální délka byla 90 stop (28,5 m), šířka 30 stop (9,5 m). Přesně ve středu hřiště byla natažena síť („corde“). Po levé straně podél plochy byla zřízena čtyři stopy široká galerie, odkud hru sledoval diváci. Podobná galerie byla zřizována i pod střešou na kratší straně, na kterou se vstupovalo po točitém schodišti vně budovy. Střeška byla prkenná, sedlová v úhlu 48°, podepřená trámovým krovem. Okna se stavěla 20 – 30 stop vysoko od podlahy a samotná okna byla vysoká 8 – 10 stop. Podlahu tvořily zprvu kamenné desky, posléze se stavěly podlahy prkenné.

Většina míčověn si udržela svou funkci i v 17. a 18. století, některé už v té době byly využívány pro jiné účely, nejčastěji jako taneční nebo hudební sály (odtud synonymum pro ples – bál) nebo zámecká divadla. Do historie se nejvíce zapsala míčovna ve Versailles slavnou „přisahou“, kdy se tam v červnu roku 1789 shromáždily králem Ludvíkem XVI. svolané generální stavy a prohlásily se Národním shromážděním, čímž začala Velká francouzská revoluce. V jiném francouzském královském zámku Fontainebleau, oblíbeném sídle Jindřicha III. a Jindřicha IV. se dochovala míčovna ve své historické podobě ze 16. století dodnes. S rozšířením hry po Evropě vznikaly podobné míčovny i v dalších evropských městech – ve Vídni, v Londýně, v Stuttgartu a v řadě šlechtických sídel.

V našich zemích byla první míčovna postavena v roce 1548 nedaleko letohrádku královny Anny, manželky krále Ferdinanda I. Největší rozmach pak zažily v době panování Rudolfa II.. Tzv. „nová míčovna“ postavená v roce 1567 stavitelem Bonifácem Wohlmudem měla impozantní délku 58 m. Tato budova stojí dodnes, i když už dříve byla využívána pro jiné účely. Další míčovny vznikaly na panovnických sídlech – u letohrádku Hvězda nebo na zámku v Brandýse nad Labem. Za panovníkem nechtěli zůstat pozadu ani největší šlechtici v zemi, takže míčovny, i když dnes už slouží jinému účelu, najdeme na zámcích v Opočně a Jičíně.

Mezi nejstarší míčovny v zemi patří také míčovna v zámeckém parku v Horšovském Týně. Kdy byla přesně postavena, dosud nevíme, ale lze se domnívat, že iniciativa vedoucí ke stavbě vzešla zřejmě od Kryštofa z Lobkovic, typického dvorského kavalíra, který procestoval celou Evropu a již se s novou hrou seznámil. Dokončena patrně byla až za jeho bratra Viléma. Stavba téměř přesně splňovala svými rozměry ideální podmínky pro provozování hry. Byla doplněna galerií na kratší straně směrem k zámeckému parku, na niž se vcházelo po vnějším točitém schodišti. Lze se domnívat, že majitelé panství přicházeli ze zámku krytou dřevěnou chodbou. V původní podobě zůstala do 2. poloviny 18. století, i když je otázka, zda se v ní hra provozovala. Za knížete Ferdinanda byla upravena na zámecké divadlo. Vnitřek byl nově vymalován a jeviště bylo umístěno při kratší stěně směrem k zámku. Z této doby se také dochovaly stavební plány, z nichž lze zjistit její tehdejší podobu. V 19. století pak byl do celého vnitřního prostoru vestavěn byt pro správce panství. K bydlení byl objekt využíván až do 90. let 20. století. V té době však už byla budova staticky narušená a krov se střešní krytinou byl v havarijním stavu.

Budova míčovny je součástí národní kulturní památky hrad a zámek Horšovský Týn. Město Horšovský Týn vedlo v minulém desetiletí několik let jednání s ministerstvem kultury o předání objektu do jeho správy. Národní památkový ústav koketoval s myšlenkou obnovit v budově zámecké divadlo. Vzhledem k tomu, že jednání se neustále protahovala bez vidiny výsledku a budově hrozilo zřícení, rozhodli se představitelé města ponechat budovu ve vlastnictví města a míčovnu zachránit. V letech 2009 – 2012 probíhaly sanační práce, kdy byla míčovna staticky zajištěna, proběhla rekonstrukce unikátního krovu a výměna střešní krytiny. Část finančních prostředků získalo město z fondu regenerace městských památkových rezervací od ministerstva kultury, zbytek cca 2 mil. korun vynaložilo město ze svého rozpočtu. V současné době je budova míčovny zajištěna tak, aby se nezřítla a nezatékalo do ní. V přilehlé zahradě byly provedeny terénní úpravy a opravena hradba. Nyní se hledají možnosti na její využití.

Luděk Thomayer

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA
SE USKUTEČNÍ 2. PROSINCE 2013
OD 17:00 HODIN VE VELKÉM SÁLE
MKZ HORŠOVSKÝ TÝN